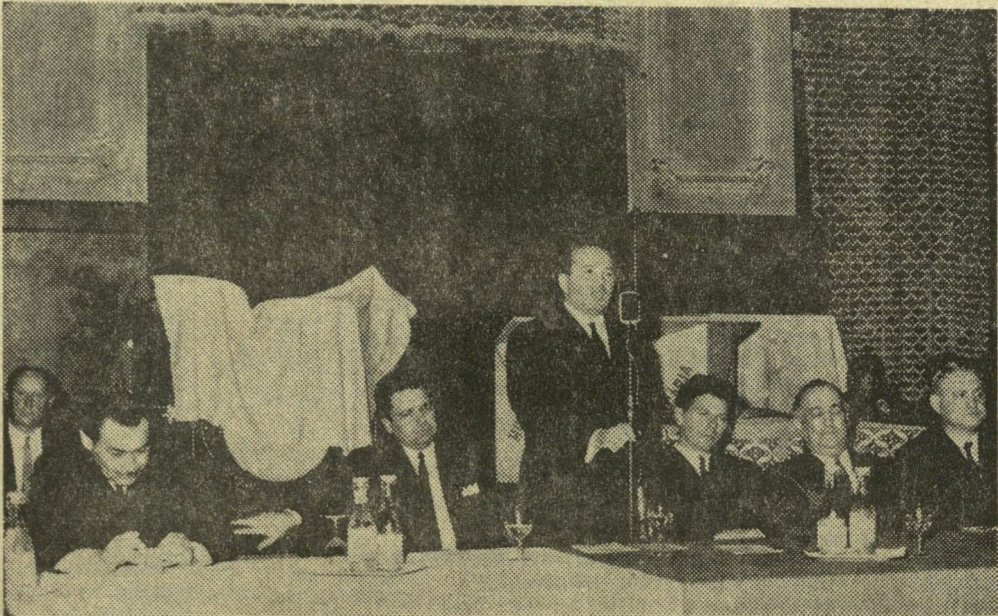

A jó munka elismerése

Kiváló vállalat a 100 éves szegedi szalámigyár

Somogyi Károlyné felvétele Győri Imre köszönti a vállalat dolgozóit.

A 100 éves fennállását ünneplő szegedi szalámigyártás méltón ünnepelte jubileumát. A Csongrád megyei Húsipari és Állatforgalmi Vállalat tavalyi kitűnő munkájával elnyerte a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium, valamint az ÉDOSZ vörös vándorzásaját, és a Kiváló vállalat címet. A nagyvállalatban belül talán a legkiemelkedőbb teljesítményt a szalámigyáregység érte el, s ezzel megszerezte a szocialista gyáregység címet.

A 100 éves jubileum és a kitüntetések alkalmából a vállalat tegnap ünnepséget rendezett a Hungária szállóban. A nagytermet zsúfolásig megtöltött dolgozók előtt dr. Sággy Vilmos, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettese mondott ünnepi beszédet,

majd Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára adta át a Központi Bizottság, valamint a helyi párt és állami vezető szervek gratulációját a húsipari és állatforgalmi vállalat valamennyi dolgozójának. Az ünnepségen ott volt Sáros Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is.

Dr. Sággy Vilmos elismerő szavakkal szölt a vállalat elmúlt évi munkájáról, majd ismertette a jubiláló szalámigyár történetét. A gyár — hangoztatta — különösen a felszabadulás után fejlődött nagyot, míg ez előtt, a régi Pick-üzem egy esztendőben átlagosan 50 vagon szalámit termelt, a mai korszerű utóda 500 vagon jó minőségű szalámit

készít, amelyből 320 vagon exportra jut.

A Kiváló vállalat cím elnyerését tanúsító oklevelet dr. Sággy Vilmos nyújtotta át dr. Piros Lászlónak, a Csongrád megyei Húsipari és Állatforgalmi Vállalat igazgatójának. A Munka Érdemrend bronz fokozatát Erdődi Károly munkaerőgazdász, és Apró Mihály szocialistabrigád-vezető, az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója kitüntetését Lopkóvitz Sándor igazgatóhelyettes, Nagymihály László főosztályvezető, Nagy Gyula csoportvezető, Hajducskák László főgépész, Rácz István technológus, Papp Ferenc munkás és id. Lukács Kálmán üzletkötő kapta. Miniszteri dícséretben és Kiváló dolgozó jelvényben részesült dr. Piros László igazgató, Várallyai Rezső műszaki tanácsadó és Hárs Ferenc üzemvezető. A jó munka jutalmául 94-en vehették át a Kiváló dolgozó jelvényt. A dolgozóknak mintegy 260 ezer forint jutalmat osztottak ki.

A jubileumi munkaversenyben elért kimagasló eredményért a szegedi szalámigyár első ízben kapta meg a Szocialista munka gyára kitüntető címet. Az ezt tanúsító vörös zászlót dr. Piros László adta át Hárs Ferenc üzemvezetőnek.

M. I.

A szocialista munka vállalata az IKV

Ünnepi termelési tanácskozást tartott tegnap délelőtt a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat. Több száz dolgozó megjelent ezen, s Ábrahám István, a szakszervezeti bizottság titkára a vendégek között üdvözölte Ladányi Benedeket, az MSZMP megyei bizottságának tagját, Balog Istvánt, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagját, a pártbizottság osztályvezetőjét, Papp Gyulát, Szeged m. j. városi tanácsa végrehajtó bizottságának elnökhelyettesét, dr. Csala Mihályt, a HVDSZ megyei titkárát, Harmatos Józsefet, az SZMT osztályvezetőjét, Komócsin Antalt, a vállalat alapító igazgatóját, a városi, a III. kerületi tanács és a tanácsai vállalatok képviselőit.

Papp Gyula üdvözlő szavak kíséretében adta át a városi tanács vb és az SZMT megyei elnöksége által adományozott, a Szocialista munka vállalata cím viselésére jogosító oklevelet. Ezután Kószó József igazgató mondott ünnepi beszédet, amelyben elemezte a húsz évvel ezelőtti alakult vállalat fejlődését.

A múlt évi munkaversenyben 23 brigád érte el a szocialista kitüntetés, közülük hét jelvényt is kapott. A részlegek közötti versenyben élűzem szintet ért el a III. kerületi házkezelőség, dícsé-
rő oklevelet kapott a ké-
ményseprő és a nagyjavító
részleg, az I. és a II. keru-
leti házkezelőség, a tervező
és előkészítő osztály és a
pénzügyi csoport. Az egyéni
teljesítmények elbírálása
alapján húszan kaptak Ki-
váló dolgozó jelvényt és ok-
levelet, és 276 dolgozó része-
sült pénzjutalomban.

Az ünnepi termelési ta-
nácskozáson Balog István a

megyei és a városi pártbi-
zottság nevében, Harmatos
József pedig a Szakszerveze-
tek Megyei Tanácsa nevében
fejte ki jókívánságait a
vállalat kollektívájának.

A posta szállítási üzemének élüzem-avatója

A Szegedi Postaigazgatóság szállítási üze-
me tegnap délután tartotta élüzem-
avató ünnepségét a Kossuth
Lajos sugáruiti sportterem-
ben. Az ünnepségen megje-
lent az MSZMP Csongrád
megyei bizottságának képi-
seletében dr. Papp Sándor,
továbbá Török József, a Sze-
gedi Postaigazgatóság helyet-
tes vezetője.

Tatár Istvánnak, a Posta-
igazgatóság területi szakszer-
vezeti bizottsága titkárának
megnyitó szavai után Mész-
áros Lajos mondott beszédet.
Hangsúlyozta, hogy a Posta-
igazgatóság három megyére
kiterjedő, 110 gépkocsival és
230 motorkerékpárral rendel-
kező szállítási üze-
me márkálatlanul teljesítette a ki-
tűzött feladatokat.

Az üzem dolgozói közül
jelvényes Kiváló dolgozó ki-
tűntetést kapott Pásztor Gá-
bor és Szabó Árpád, vala-
mint a szegedi garázs No-
vember 7 brigádja elnyerte
az okleveles szocialista cí-
met.

Török József adta át az
igazgatóság által adomá-
nyo-

zott élüzem kitüntetését. Kö-
zel 50-en kaptak pénzjutal-
mat a posta szállítási üze-
me dolgozói közül.

Bővülő magyar-japán kapcsolatok

Befejeződött dr. Bíró Jó-
zsefnek, a Magyar Népköz-
társaság külkereskedelmi
miniszterének japáni látoga-
tása. Ebből az alkalomból
záróközleményt adtak ki,
amely rámutat, hogy a ma-
gyar miniszter — magasran-
gú kormánytisztviselők ki-
sérétében — a japán kor-
mány meghívására április
19-től 27-ig látogatást tett
Japánban. Dr. Bíró Józsefet
japáni tartózkodása alkalmá-
val fogadta Eisaku Szato
japán miniszterelnök és tár-
gyalásokat folytatott Kiicsi
Aicsi külügyminiszterrel, to-
vábbá Ohira külkereskedel-
mi és iparügyi miniszterrel.
A magyar államférfi beható
megbeszéléseket folytatott
japán gazdasági körök kép-

viselőivel, látogatást tett
japán ipari üzemekben, gaz-
dasági és kulturális létesít-
ményeket tekintett meg To-
kióban, Oszakában, vala-
mint Kyotóban.

A tárgyalásokat őszinte,
baráti légkörben folytatták.
A tárgyaló felek, akik fel-
ismerték, hogy a tag lehetősé-
gek állnak fenn a két or-
szág közötti gazdasági és
kereskedelmi kapcsolatok
bővítésére, különféle mód-
szereket vitattak meg e ka-
csolatok fejlesztése érdeké-
ben s egyetértettek abban,
hogy kívánatos a két or-
szág közötti együttműködés
támogatása a kereskedelmi
és gazdasági kapcsolatok
minden területén.

Közéleti napló

Dotált polgárok

Mottó: „A nép szigorú munkaadó. Sok munkát ad, sok feje van, mindent lát és mindent követel. Régen szidta az ember a tőkést, harcolt ellene, a dolog egyszerű volt. Most szembe jön egy ember az utcán és megkérdezi: hát maguk ezt miért csinálják így?” (Kádár János.)

Szembe jön egy ember az utcán és megkérdezi: „Mondja, magát nem zavarja, hogy örökösen dotációkból él? Kifizetem a havi lakbért — dotáltak. Elmegyek a színházba, s tudom, hogy a ti zennyolc forintos jegy kétannyiba van az államnak. Cipőt veszek a gyerekeknek, és ismét adós maradok. De ha könyvre van szükségem, ha kenyeret eszem és tejet iszom, villamosra szállók, gyógyszerrel veszek be, iskolaszereket vásárolok — mindig ott zeng a szigorú bariton: Ezt az állam dotálja... ezt az állam dotálja... S ezért én már örökös röstellkedésben élek az állam előtt, mert engem valósággal ki-
tart. Nem mondaná meg, miből bírja ezt a nagy és sok ráfizetést?”

A lista természetesen sokkal bővebb. De hogy mostanában ezt többet halljuk, annak nem az az indítéka, hogy lelkiismeretfurdalást okozzanak a polgároknak. Különben sem vesszük mi ezt annyira a szívünkre. Meg a történetét is ismerjük. Valamikor nagyon sokat jelentett, hogy a tisztességes emberi szükségletek köréhez mindenki hozzájuthatott. Ezek a mesterségesen leszorított árak tették lehetővé, hogy bővebben ehessünk húst és cukrot; normálisan lak-
hassunk és fűthessünk; kelengyét, cipőt vehessünk a gyerekeknek. Mindenki. Ez meg-
élhetősi biztonság volt a történelem során lerongyolódott osztályoknak. A mindennapi szükségletek körére terjedtek ki ezek az előnyös árak. Vagyont senki sem gyűjt-
tett az olcsó kenyéren, zsíron, szénen — de hozzájuthatott rendszeren. A korábbi kiáltó életszínvonalbeli különbségek tűntek el ilyen módon. Persze, ehhez szabták a bért is. És az olyan cikkek árát, amelyek kívül esnek az általános napi szükségletek körén.

Igy lettünk dotált polgárok. Így terem-
tettünk teljesen mesterséges árrendszert. Így borítottuk fel az értékarányokat. Most viszont, hogy már nem csak a kenyér meg a lakás számít mindennapi szükségletnek, hanem a hűtőgép, a tévé meg az elegáns öltöny is, teljesen összekeveredett a gombolyag. Összeszórtalkozott bennünk is nem egyszer a termelő meg a fogyasztó. Jó az olcsó tej — de annyit nem érdemes vele vergődni a tsz-nek. Kedvező az alacsony lakbér — de még egy meszelésre se futja belőle, s tönkre mehetnek a házaink. Ez a logikája. S ma már felnőttünk az árakkal is szabályozott szükségletkielégítési szint-
hez. Ma már magunk is jól el tudnánk gazdálkodni a bérünkkel.

Ha sokat beszélünk a dotációkról, nem azt a látszatot akarjuk kelteni, mintha az állam kitarítottjai volnánk. Hiszen az állam sem Róbert bácsi. Az általunk termelt nemzeti jövedelemből gazdálkodik, azt osztja el egyszer, kétszer, háromszor... Csak mindez már a természetes rovására ment. Hiányciklisták születtek belőle; iparágak sorvadtak el; szakmák maradtak utánpótlás nélkül. S ha ez a közvetett elosztási rendszer ilyen nagy mértékben nem tart-
ható fenn, igazítani kell rajta.

Kényes művet ez. Hirtelenkedéssel agyoncsaphatnánk egyes rétegek életszínvonalát. Márpedig az sérthetetlen. Eddig is fel-felzúszszentek már a nyugdíjasok meg az alacsony keresetűek. Továbbra is vigyázni kell tehát, nehogy eddig természe-
tesen elérhető dolgokat elérhetlenné te-
gyünk. Hiszen a tisztességes megélhetés, az egészségvédelem, a közművelődés, a szociális gondoskodás nem vesztethet ezen. A cél éppen az ellenkezője. Csak egyre többet kell majd magunknak is számolni és gazdálkodni. Bérünkkel, vásárlásainkkal. A létbiztonság fokát sohasem fogják nálunk kétségessé tenni az új gazdaságirányítási rendszer rugói. Erre éber politikai testü-
letek vigyáznak. Ha valami elmegy a do-
tációból — megjön másutt, más áron vagy a kereseten. De megjön! Lehetősé-
ges, hogy nem fillérre, esetleg nem mind pont ugyanoda, de arra a pénztárcára mindig különös figyelemmel, amelyik mindig apad-
tabb.

Röstellkednünk nem kell hát, ha abból a dotációból jut a szatyrunkba. De megdöbbenni sem illik azon a szán-
dékra, hogy tisztábbak legyenek az ár- és értékviszonyok; hogy pontosabb számvetést csinálhasson az állam, a gyár és minden termelő közösség. Mert nekünk termelő fejjel is gondolkodni kell, s nemcsak a piacon, hanem a munkapadnál is meg kell tanulni a közgazdaság minimumait. Meny-
nyi kenyér szemétké és vályúba kerül ma-
napság! Háromforintos kenyérrárral ki be-
csüli? De így annak a bizonyos dotációnak jó részét vetjük el magunktól! S példa tu-
catszám kínálkozna hasonló, csak ez a leg-
mindennaposabb, ez van leginkább kéznél. S azt hiszem, ez a téma egyik sarkpontja. Nem csak a termelési ösztönzés veszett ki sok helyről a dotációk miatt, hanem az ér-
tékek iránti érzék is deformálódott.

S most itt abba is hagyom, mert nálunk is megszűnt a feleslegesen hosszúra nyúj-
tott cikkek dotációja...

SZ. SIMON ISTVÁN

Kner-levelek

A világhírű gyomai Kner Nyomda alapítói széles körű levelezést folytattak korábbi írókkal, költőkkel, művészekkel. Most Elek László történész e levelekből érdekes kiadványt szerkesztett, amely a békéscsabai Kner Nyomdában készült, művészi kivitelben. Az értékes mű kiadója a Magyar Helikon. (MTI)

Befejeződtek

az ifjúsági jogásznapok

Átadták a vetélkedő díjait

Három napon át — csü-
törtökön szombaton — Sze-
geden rendezték meg a ha-
gyományos ifjúsági jogász-
napokat. A rendezvénysoro-
zat a budapesti és a pécsi
jogi karok mellett képvisel-
tették magukat Újvidék és
Szófia egyetemének társ-
karai is, ahonnan 16, illetve
3 joghallgató érkezett Sze-
gedre.

A IV. Ifjúsági Jogászna-
pok záróünnepségére teg-
nap, szombaton délután ke-
rült sor. Összefoglalójában
dr. Both Ödön tanszékveze-
tő egyetemi docens, a jo-
gásznapok szervezőbizottsá-
gának elnöke elmondotta,
hogy a háromnapos szak-
mai-, kulturális- és sport-
vetélkedő sikerrel zajlott
le. A résztvevők bebizonyít-
tották elméleti felkészült-
ségüket, és tanúságot tettek
a gyakorlati feladatok meg-
oldásában szerzett jártassá-
gukról.

Beszéde végén a jogász-
napok vetélkedőinek díjait
adta át dr. Both Ödön. A
civilisztika köréből megren-
dezett fogasat-megoldási

versenyt a szegedi Kasza
Ferenc nyerte, a csapatver-
senyben a budapesti jog-
hallgatók szerepeltek a leg-
jobban. A szellemi öttusa-
ban ugyancsak a budapesti
jogi kar együttese győzött.
A büntetőjogi szakmai ve-
télkedő első helyezette a
pécsi Kaponyi Erzsébet lett;
ezen a versenyen a szegedi
Újvári Józsefet a második
helyre jelölte a zsűri. Az
ország szakszöveg-fordítási
vetélkedő első díját egy bu-
dapesti és egy pécsi hallga-
tó között osztották meg, a
német szakszöveg-fordításban
viszont ugyancsak a szegedi
Újvári József bizonyult a
legjobbakkal. Az államjogi és
államgazdasági jogi verse-
nyen a budapesti Wiener
György került az élre.

A IV. Ifjúsági Jogászna-
pokkal együtt sportverse-
nyeket is rendeztek, ame-
lyek díjait ugyancsak a
záróünnepélyen adta át dr.
Both Ödön.

Jövőre, 1970-ben ugyan-
csak Szegeden rendezik meg
a soron következő, V. Ifjú-
sági Jogásznapokat.

VASÁRNAP,
1969. ÁPRILIS 27.

DEL-MAGYARORSZÁG 3